

[Udenrigsministeren]

nes afslutning fremkom Sovjetunionen med en offentlig erklæring herom. I INF-forhandlingerne hører disse våben derimod ikke naturligt hjemme, for man skal huske på, at bortset fra de 18 franske landbaserede raketter er alle de britiske og franske raketter placeret i u-både, og hvis de skulle medtages i forhandlingerne i Genève, måtte man naturligvis også medtage på den anden side de tilsvarende sovjetiske u-både, der er placeret i Østersøen eller i Murmanskområdet, ellers var der jo slet ingen sammenhæng i tingene.

Når det er sagt, må det også være på sin plads at konstatere, at ingen atomvåben principielt kan være undtaget fra nedrustningsbestræbelserne, og det gælder naturligvis også de britiske og de franske atomstyrker. De bør derfor med i drøftelserne, men de bør med i en sammenhæng, hvor de hører naturligt hjemme: Jeg vil da gerne minde om, at det altid har været forudsat, at INF-forhandlingerne på et eller andet tidspunkt må inddrages i forhandlingerne om de strategiske våben, altså de såkaldte START-forhandlinger. Men regeringen er af den opfattelse, at en konkretisering af disse planer på nuværende tidspunkt uden tvivl vil vanskeliggøre et positivt udfald af INF-forhandlingerne.

Endelig foreslås det, at forhandlingerne om en løsning skal forlænges ud over 1983, hvis den nuværende frist ikke kan overholdes. Hertil vil jeg kun sige, at medmindre parterne inden udgangen af dette år er blevet enige om en aftale, der dækker alle INF-våben, det vil sige ikke bare de landbaserede mellemdistanceraketter, der for øjeblikket står i centrum af parternes forhandlingsbestræbelser, men også de luftbårne og eventuelt andre mellemdistancevåben, så er det i allerhøjeste grad et vestligt ønske, at forhandlingerne fortsætter ud over 1983. Det er bare ikke ensbetydende med, at man samtidig beslutter sig til at udskyde opstillingen af de første vestlige INF-våben. Det ville betyde en fravigelse af dobbeltbeslutningen fra 1979 og dermed en fjernelse af presset mod Sovjetunionen for at opnå reduktioner af den sovjetiske INF-opstilling, hvilket jo var hele ideen med dobbeltbeslutningen.

Jeg skal derfor afvise forslaget fra SF og VS. Jeg skal gentage, at vi er enige om målet, nemlig at fremme nedrustning og våbenkontrol; men dette mål fjerner vi os fra, hvis vi

går den vej, som her bliver anvist af SF og VS.

Lasse Budtz (S):

Denne debat finder sted få dage efter genoptagelsen af de såkaldte INF-forhandlinger i Genève, og den kan derfor næsten ikke være mere aktuell. Baggrunden må også siges at være yderst alvorlig, for de to supermagter har genoptaget forhandlingerne med erklæringer om, at modpartens synspunkter og forslag er uacceptable. Men om SFs og VS' beslutningsforslag er strengt nødvendigt, er nok tvivlsomt, da vi jo alligevel i næste uge har den store, afsluttende udenrigspolitiske debat.

Selve ordlyden af forslaget kan socialdemokratiet ikke have noget imod, da det er skrevet af efter synspunkter, vi selv har givet udtryk for. Vi er da også enige i, at vi må håbe det bedste, men vi må forberede os på det værste, og det værste er en fortsættelse af opstillingen af mellemdistanceraketter i Europa. Vi må regne med, at opnår man ikke et resultat i løbet af det sene efterår, vil de første Pershing II-raketter, måske 9, blive opstillet i Tyskland i sidste kvartal, og de første krydsermissiler, nogle mener 32 i alt, vil blive placeret i England og Italien. Belgien og Holland derimod slipper, i hvert fald i første omgang.

Men dette kan i sig selv føre endnu værre konsekvenser med sig. En fuldstændig afbrydelse af nedrustningsforhandlingerne er en mulighed, og man er tvunget til også at forudse en afbrydelse af forhandlingerne om de langtrækkende, strategiske kernevåben, der forhandles ved de såkaldte START-forhandlinger.

Sovjet har desuden truet med at besvare den begyndende vestlige opstilling med placering af endnu mere avancerede sovjetiske missiler i USAs nærhed, og oprustningsskruen må således frygtes at få endnu en omdrejning.

Sideløbende med dette må vi ulykkeligvis forvente en fortsat opstilling af de russiske SS-20-raketter. Opstillingen er allerede gennemført i en meget lang periode, og der er placeret mindst 351, med to tredjedele med 3 sprænghoveder i hvert missil, pegende mod europæiske mål. Fortsættelsen er ubegribelig og må fordømmes alene af den grund, at da